

har den Regel, at Fiskeretten har Ejeren af den Grund, hvorpaa Vandet er, er der heller ingen Tvivl i den Henseende, thi saa gælder denne Lov kun i de Tilfælde, hvor Grunden er i privat Eje. Nu har man søgt at hjælpe sig ud over Vanskelighederne ved at bestemme i sidste Stykke af Paragraffen, at i Tvivlstilfælde afgør Landbrugsministeren, om de i denne indeholdte Bestemmelser ere anvendelige paa et Vand eller ikke. Det er aabenbart en ligefrem mislig Bestemmelse, thi Landbrugsministeren er ikke sat til at afgøre Ejendomstrætter, og selv om man indrømmer, at han her kunde have nogen Ret, forekommer det mig tydeligt, at han er udelukket fra i adskillige Tilfælde at gøre det, som bør være Ret. Jeg skønner ikke, hvorledes han skulde være i Stand til at benægte, at Stadil Fjord er et ganske lignende fersk Vand som en Sø. Det kan ikke nytte at sige: ja, men hidtil have alle fisket i det, thi Loven har givet den Regel, at naar det blot er et saadant fersk Vand, have Grundejerne Fiskeriet til midtstrøms. Jeg anbefaler altsaa ogsaa dette Ændringsforslag under Nr. 4.

Til andet Stykke af § 2 er af Flertallet stillet et Forslag under Nr. 2 om, at Stykkets andet, tredje og fjerde Punktum skulde udgaa. Det er de Bestemmelser, der gaa ud paa, at den tilstødende Grundejer har Ret til at fordre sig Fiskeriet tillagt ved en Afløsning, hvis han ikke har det i Forvejen, og saa gives tillige Regler om, hvorledes Afløsningen skal ske paa samme Maade, som ved Jagtafløsning. Udvalgets Flertal finder, at det slet ikke kan gaa an at give en saadan Bestemmelse, thi naar den kommer til Anvendelse et Sted, hvor nogen har Fiskeriet alene og maaske driver Fiskeriet kunstmæssigt, er det tydeligt, at han ikke kan være tjent med, at Grundejerne kunde komme og forlange sig Fiskeriet tillagt ud for deres Grund indil midtstrøms. Det vilde ødelægge hele hans Fiskerianlæg. Skulde der gives en Bestemmelse, maatte den gaa ud paa, at Fiskeriejeren kunde fordre hele Fiskeriet afløst, men det har Flertallet ikke fundet Anledning til at stille Forslag om; vi have derimod foreslaaet, at disse Bestemmelser helt udgaa. — Under Nr. 3 er der stillet et lille Ændringsforslag, nemlig om, at ligesom Bestemmelserne i §§ 2—5 og 8—10 ikke skulde komme til Anvendelse paa Vand i Enkeltmands Eje uden Afløb til Sø, Aa eller Strand, saaledes skal det samme gælde, naar der vel er Afløb, men dette er af en saadan Be-

skaffenhed, at Fisk ikke kunne passere det. Det synes at være ganske selvfølgeligt.

Jeg kommer nu til de Ændringsforslag, der ere stillede til § 2 i Lovforslaget. § 2 er en af de allervigtigste af Paragrafferne. Den angaar nemlig de Foranstaltninger, der ere trufne til, at Fiskene kunne faa Passage op gennem de ferske Vande. Det er navnlig de lakseartede Fisk og Aalene, der er taget Sigte paa. Som bekendt gaa Laksefiskene op for at yngle i Vandet, Aalene derimod gaa op som ganske smaa Unger og vende derefter tilbage til det salte Vand. Skal Ferskvandsfiskeriet kunne trives, er det nødvendigt, at der skaffes Passage i saa Henseende. De Ændringer i Lovforslagets § 2, som Flertallet foreslaar, ere ikke af nogen særlig indgribende Natur, de ere for en stor Del kun Tydeliggørelser, men paa nogle enkelte Punkter afvige de dog fra det, som staar i Regeringsforslaget. — Forslag under Nr. 6 er saaledes i Virkeligheden ikke andet end en Tydeliggørelse af første Stykke. I det første Stykke gives der Bestemmelser om, at naar nogen herefter indretter Fiskerianlæg i Vandene, skal han lade en passende Plads staa aaben, saaledes at han ikke spærrer hele Vandet, men at der bliver fri Færr for Fiskene. Hertil have vi foreslaaet føjet en Bestemmelse for at gøre tydeligt, at det gælder i alle Tilfælde ved ny Anlæg, ikke blot naar Anlægget er selvstændigt, men ogsaa naar det anbringes i Forbindelse med Møller, Engvandings-, industrielle og lignende Anlæg, og det, hvad enten de ere nyere eller ældre. Dertil have vi føjet en Bestemmelse om, at naar det sættes i Forbindelse med et Stemmeværk, hvorigennem Frivandet udlades fra Møller eller sligt, maa der ikke aabnes for Frivandet, uden at der tillige aabnes paa den Maade, at der bliver Passage forbi Fiskeriindretningen, thi ellers kunde man tænke sig, at Frivandet udlodes, men kun gennem Fiskeindretningen, og det er selvfølgelig ikke Meningen. — De følgende Stykker, 2—6, have vi foreslaaet noget omredigerede. Vi have i Begyndelsen af 2det Stykke fundet en Utydelighed, der, hvor det hedder: „Har nogen ved denne Lovs Ikrafttræden allerede erhvervet Ret til i et Vandløb at anbringe Indretninger til Fiskefangst, som spærrer“, idet nemlig, hvis der sigtes til de Tilfælde, hvor man efter den ældre Lovgivning kunde spærrer Fiskevandet med sine Indretninger, bliver der egentlig ikke noget Tilfælde, hvor Folk ikke kunne paastaa, at de have Lov til